

άρμυρόνερο τό. Λεξ. Δημητρ. *άρμυρονέρι* ΓΔροσίν. Πύριν. ρομφ. 53.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άρμυρός* καὶ τοῦ οὐσ. *νερό*.
 Ὑδωρ ἄλμυρόν ἢ ὑφάλμυρον ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.
Τῆς πόρτας τον πατῶ τὸ σκαλοπάτι
γλειφτό, χορταριασιτὸ ἀπ' τ' ἄρμυρονέρι
 ΓΔροσίν. ἔνθ' ἄν.

άρμυροπατῶ Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. **άρμυρὰ* καὶ τοῦ ρ. *πατῶ*.
 Γίνομαι ὑφάλμυρος: *Ἀρμυροπατεῖ τὸ φαεῖ*.

άρμυρόπηλος ὁ, Κύθηρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άρμυρός* καὶ τοῦ οὐσ. *πηλός*.
 Χῶμα ἀμμῶδες πτωχὸν εἰς συστατικά. Πβ. *ἀρμύ-
 ριχας*.

άρμυρόπικρος ἐπίθ. Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. *άρμυρός* καὶ *πικρός*.
 Ὁ ἔχων γεῦσιν ἄλμυρὰν καὶ πικράν.

άρμυρόπιττα ἡ, Ἰκαρ. Κύθν. Σῦρ. (Ἑρμούπ.) κ.ά.
ἀρμερόπ'το Σκῦρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άρμυρός* καὶ τοῦ οὐσ. *πίττα*.

1) Πίττα ἡ ὁποία παρασκευάζεται ἀπὸ ἄλευρον λαμβανόμενον συνήθως ἀπὸ τρεῖς *γυναῖκες μονοστέφανες* (ἐλθούσας εἰς πρώτου γάμου κοινωνίαν) καὶ ἀλατίζεται δι' ἀφθόνου ἁλατος, τρώγεται δὲ εἰς ὀρισμέναις ἡμέραις ὑπὸ νεανίδων καὶ χρηρῶν πρὸς πρόκλησιν μαντικοῦ ὀνείρου περὶ τοῦ μέλλοντος συζύγου Κύθν. Σῦρ. (Ἑρμούπ.) κ.ά.

2) Πίττα ἄλμυρὰ παρασκευαζομένη τὴν νύκτα τῆς 23 Ἰουνίου ἐκ κοινῆς συμβολῆς τοῦ ἀλεύρου καὶ τοῦ ἁλατος καὶ τρώγεται τὴν 24 Ἰουνίου ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ *κλήδονα* Ἰκαρ. Σκῦρ.

Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άρμυροκουλούρα*.

άρμυροπιττάρι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άρμυρόπιττα* καὶ τῆς καταλ. -*άρι*.

Πίττα ἡ ὁποία παρασκευάζεται τὴν ἑσπέραν τῆς 23 Ἰουνίου, παραμονὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ *Κλήδονου*, μετὰ τὸ λεγόμενον *ἀμίλητο νερό* ἐξ ἀλεύρου καὶ ἰσης ποσότητος ἁλατος καὶ ψηνομένη ἐντὸς τηγανίου δι' ἐλαίου τρώγεται τὴν ἰδίαν ἑσπέραν ὑπὸ νέων καὶ νεανίδων πρὸς πρόκλησιν μαντικοῦ ὀνείρου περὶ τῆς μελλούσης συζύγου ἢ τοῦ μέλλοντος συζύγου. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άρμυροκουλούρα*.

άρμυρός ἐπίθ. *άλμυρός* Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) *άρμυρός* κοιν. *άρμυρός* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *ἀρμερός* Κορσ. *ἀρμ'ρός* Πάρ. (Λεῦκ.) κ.ά. *άρμυρός* Κίμωλ. Κύθν. Μύκ. *άρμυρὲ* Τσακων. *ἀρμερὲς* Σκῦρ. *ἀμνὲς* Σαμοθρ.

Τὸ μεσν. ἐπίθ. *άρμυρός*, ὃ ἐκ τοῦ ἀρχ. *άλμυρός*. Ὁ μεταπλασμός τοῦ τύπ. *άρμυρὺς* ἐγένετο κατὰ τὸ *ἀψύς*, *δριμύς*, *πρικνύς* κττ., περὶ ὧν ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,581. Περὶ τοῦ τύπ. *ἀμνὺς* ἰδ. ΑHeisenberg ἐν Ἀφιερώμ. εἰς ΓΧατζιδ. 91.

Α) Κυριολ. 1) Ὁ ἄλμυρός τὴν γεῦσιν κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) Τσακων.: *Κρέας - φαεῖ - ψάρι ἄρμυρὸ κοιν.* Ἄλλος τὰ θέλ' *ἀρμυρὰ* καὶ ἄλλος *ἀνάλατα* (ἐνν. τὰ φαγητὰ) Ἀπύρανθ. || Φρ. *Ἀρμυρὸ θάλασσα - λύσσα* (ἄλμυρόν ὡς τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, ἄλμυρόν μέχρι βαθμοῦ ὥστε νὰ προκαλέσῃ λύσσαν, ἥτοι ἄλμυρότατον) *πολλάχ. Τοῦ ἤρθε ἄρμυρὸ (τοῦ κακοφάνηκε) Λεξ. Βλαστ. || Παροιμ. "Ὁλ' ἡ θάλασσα εἶν' ἄρμυρὴ, μὰ τόπους τόπους λύσσα* (ὅλοι οἱ κακοὶ ἔχουν τὰ αὐτὰ ἐλαττώματα, ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ μερικοὶ ὑπερβάλλοντες τοὺς πάντας κατὰ τὴν κακοήθειαν) *ΙΒενιζέλ. Πα-*

ροιμ. 193, 234. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Ἀλμυρός* Ἡπ. Θεσσ. Ρόδ. *Ἀρμυρὸς* Κρήτ. Πάρ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) Χίος *Ἀρμυρὴ* Κρήτ. Κῶς Μακεδ. (Θεσσαλον.) Πελοπν. (Κορινθ.) *Ἀρμυρὸ* Σῦρ. *Ἀλμυρὲς* Κάλυμν. *Ἀλμυρὰ* Στερελλ. (Φθιώτ.) *Ἀρμυρὰ* Σίφν. 2) Ὁ ἀγαπῶν, ὁ ἀρεσκόμενος νὰ τρώγῃ ἄλμυρὰς τροφὰς Σῦρ. (Ἑρμούπ.): *Ἐγὼ εἰμ' ἄρμυρός*.

Β) Μεταφ. 1) Ὁ δριμύς τὴν γλῶσσαν, φιλοσκώμων Πελοπν. (Δημητσάν.) κ.ά.: Παροιμ. *Ὁ ἀνάλατος ἐσιάχτηκε καὶ ὁ ἄρμυρὸς ἐδάρθηκε* (ἐπὶ τιμωρίας τοῦ χλευάζοντος) Δημητσάν. Διὰ τὴν σημ. ταύτην πβ. Ἀθῆν. 3,121f *«ἄλμυροὺς λόγους γλυκέσιν ἀποκλύζεσθαι νάμασι»*. 2) Ὑπερτιμημένος *πολλάχ. Τὸ δεῖνα εἶναι λίγο ἄρμυρὸ. Τὸ κρασί εἶναι καλὸ, ἀλλ' ἄρμυρὸ πολλάχ. Συνών. ἀκριβὸς Α2. Πβ. ἀκριβοῦτσικος, ἄρμυρούτσικος*.

Γ) Οὐδ. οὐσ. 1) Ἄλας Κορσ.: Ἀσμ.

Τῆς νύφης μαγειρέψετε μαύρου φιδιοῦ κεφάλι καὶ βάλτε χοῦφτες τ' ἀρμερὶὸ καὶ χοῦφτες τὸ πιπέρι καὶ πιστομίστε τὰ σταμνὰ νερὸ νὰ μὴν εὐρίσκη.

2) Πληθ., τροφαὶ ἀλίπαστοι καὶ μάλιστα οἱ ἰχθύες σύνηθ.: *Μ' ἀρέσουν τ' ἄρμυρὰ. Τ' ἄρμυρὰ τρανοῦν κραοὶ σύνηθ. || Φρ. Ἀγαπᾷ τ' ἄρμυρὰ* (ἐπὶ τοῦ φιληδόνου. Συνών. φρ. *ἀγαπᾷ τὰ ξινὰ*) Λεξ. Αἶν. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Μαχαιρ. 1,406 (ἐκδ. RDawkins) *«ἀγόρασεν ἄρμυρὰ διὰ τὸ κελλάρην»*. Πβ. *άρμυρόψαρα*. 3) Πληθ., ρεβίθια τὰ ὅποια ἀφοῦ ἐμποτισθοῦν δι' ἄλμυροῦ ὕδατος φρυγανίζονται καὶ χρησιμοποιοῦνται ὡς τροφάγια Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

4) Ἡ καλὴ διάθεσις, εὐθυμία Λέσβ.: Φρ. *Χαλῶ τ' ἄρμυρὸ μ'* (ταράσσομαι, χάνω τὴν ψυχραιμίαν μου, σκοτίζομαι). Συνών. φρ. *χαλῶ τὴ ζαχαρένια μου*.

άρμυροσυκῆ ἡ, Πελοπν. (Παππούλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άρμυρός* καὶ τοῦ οὐσ. *συκῆ*.
 Ἀγρία συκὴ παράγουσα ἄρμυρίζοντα σῦκα.

άρμυρόσυκο τό, Πελοπν. (Παππούλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άρμυρός* καὶ τοῦ οὐσ. *σῦκο*.
 Σῦκον ἀγρίας συκῆς ἔχον γεῦσιν ὑφάλμυρον.

άρμυροτέψι τό, Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άρμυρός* καὶ τοῦ οὐσ. *τεψί*.

Σκευὸς εἰς τὸ ὅποιον βράζουν ἄλμυρόν ὕδωρ πρὸς παρασκευὴν ἁλατος.

άρμυροτύρι τό, Κάρε.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άρμυρός* καὶ τοῦ οὐσ. *τυρί*.

Τυρὸς ἀλατισμένος καὶ σχηματισμένος εἰς βῶλον: Ἀσμ. *Δώεκα ψωμὰ χαζίρι | καὶ μισὸν ἄρμυροτύρι*.

άρμυρούδι τό, ΚΠαλαμ. Καημοὶ λιμνοθάλ. 45—Λεξ. Περίδ. Βυζ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άρμυρός* καὶ τῆς καταλ. -*ούδι*.

Τὸ φυτὸν *άρμυρὴ θρα*, ὃ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

Καὶ τ' ἀχαμνὸ ἄρμυρούδι | κ' ἐκεῖνο κρίνο λιόκαλο

ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἄν.

άρμυροῦσα ἐπίθ. θηλ. Αἶγιν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άρμυρός* καὶ τῆς καταλ. -*ούσα*.

Ἀλμυρά: Ἀσμ.

Θάλασσα πικροθάλασσα τοαὶ πρικοτσουματοῦσα...

ὁποῦ εἶν' τὰ ψάρια σου γλυκὰ τοαὶ σ' εἶσαι ἄρμυροῦσα.

άρμυρούτσικα ἐπίρρ. *πολλάχ.*

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άρμυρούτσικος*.

Ὀλίγον τι ὑπερτιμημένα, κάπως ἀκριβά: *Τ' ἀγόρασα κάπως ἄρμυρούτσικα*.

